

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti



NEDĚLNÍČEK



**PODĚKOVÁNÍ PANU BOHU ZA ÚRODU ZEMSKOU
DOLNÍ BENEŠOV-ZÁBŘEH 30. 8. 11 HODIN**

Září 2025 (15. ročník)

VAŠE LETNÍ A PRÁZDNINOVÉ FOTO



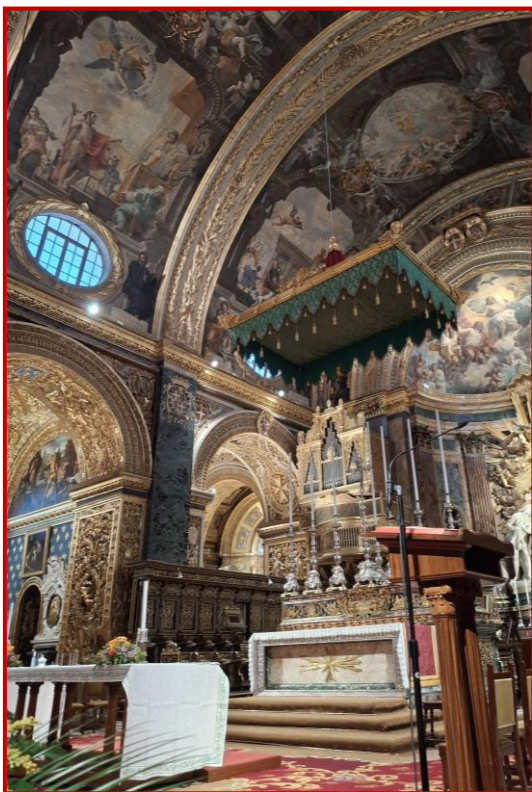
„socha Svobody putuje po světě kulatém.“

JiDu



„Také prosím o modlitbu na dlouhou cestu.“

HM



„Interiér konkatedrály svatého Jana Křtitele ve Vallettě na Maltě - nachází se zde i dva originální obrazy malíře Caravaggia.“

AdHu

SLŮVKO FARÁŘE

RANNÍ SLUNÍČKO

To čtvrtéční ráno v polovině srpna bylo velmi pokojné. Věděl jsem, že je potřeba si přivstat, protože jsem měl telefonicky domluvenou návštěvu u kadeřnice ve dvanáct kilometrů vzdálené vesnici. A jelikož je kadeřnice zaměstnaná, nemohu tam jet kdykoliv, protože odpoledne mám zase své povinnosti já a večer se už člověku moc nechce. Byli jsme tedy domluveni na ráno v šest hodin a třicet minut. Ranní hygiena, ranní modlitba a mohu vyrazit. Cestu znám skoro z paměti. Navíc je možné využít i zkratku, jelikož dopravní značka na této silnici myslím zakazuje vjezd pouze nákladním vozidlům a moje škodovka, přesto, že v ní vozím občas kousek buchy od maminky nebo jiné drobnosti, přece nákladním vozidlem není. A kdybych přesto potkal v protisměru nějaký ten náklad'ák nebo třeba velký traktor, zpomalím, případně uhnutím za krajnici zcela zastavím, aby naše míjení bylo bezpečné. A tak brzy ráno tam většinou silný provoz nebývá. Jedu v klidu, nijak se neženu. Jsem vděčný, že mám někoho, kdo ten zbytek vlasů na mé hlavě upraví... Dávám pozor, abych zavčas zahlédl např. srnku nebo zajíce, který by se rozhodl přecházet nebo přeběhnout silnici zrovna, když tam jedu já. Ranní slunce už vyšlo, ale je hodně nízko a je nemilosrdně ostré. Ve stropní přihrádce mého vozu mám sluneční clonu, která se dá připnout na dioptrické brýle, ale nenasadil jsem si ji. Rychlost je tak kolem sedmdesáti kilometrů za hodinu. Z rádia hraje poměrně slabě nějaká seriózní hudba Českého rozhlasu 3 – Vltava. Slunce mi doslova pere do očí, když tu najednou si v duchu říkám: „Co to bylo?“ Okamžitým pohledem do zpětného zrcátka zjišťuji, že jsem těsně minul chodce, který šel po správné straně cesty v protisměru. Polije mě studený pot. Vůbec jsem toho člověka neviděl. Dobrý Bože, vždyť já ho mohl přejet. Ještě, že jsem jel skoro metr od krajnice. Byl jsem sice vyspaný, ale tento okamžik mě teda probudil dokonale z doted' pokojných chvil. Nasazuji si sluneční clonu z přihrádky a dýchám...

Milí farníci, jezděte opatrně a zbytečně nespěchejte. Nezapomeňte také poprosit o pomoc a ochranu anděla strážného. Určitě vám to neuškodí.

PKF

PROSBA O POMOC – DĚTI V PĚSTOUNSKÉ PÉČI

Vážení farníci a lidé dobré vůle, když se lidé setkávají, vznikne z toho i informace o tom, že někdo někde něco dělá a uvítal by pomoc. V červencovém Nedělníčku jsme uvedli text, jak nám byl zaslán přímo jednou dobročinnou duší: Tam si ho také můžete připomenout. Dnes zveřejňujeme jen seznam věcí, pro tento účel potřebných, a také nezbytné instrukce k realizaci této dobročinné akce.

S ohledem na potřeby pěstounů, osvojitelů, poručníků ap., (NRP) a s ohledem na specifické potřeby svěřených dětí, se paní Straková rozhodla vybudovat **SKLÁDEK PRO PĚSTOUNY**.

Skládek bude v příslušném domě v Jamnici, a je již vybavené regály a boxy na oblečení, oblečením, hračkami, botičkami... a hernou pro děti. Jsou i požadavky na – uskladnění větších věcí – kočárky, autosedačky, kola, vaničky, jídelní stoličky...

Dále viz paní Straková: „Žádám, resp. prosím o přispění na pořízení či proplacení proti účtence:

- zahradní plechový domek, plus podlaha – zabezpečení proti škůdcům
 - regály – mám 9 ks, cena za 1 cca 500,- Kč, potřebuji ještě 4
 - plastové průhledné boxy – mám 8, cena 70 /ks, potřebuji ještě 20 - 25
 - plastové boxy velké – mám 5,
 - zatahovací průhledné sáčky 30 na 20 cm
 - desinfekční spreje do bot
 - hračky na písek, zahradu
 - cokoli vhodného dle vašeho laskavého uvážení.
- (regály a boxy po domluvě nafotím, ať je to jednodušší)

Vážím si vaší pomoci. Děkuji

Jiřina Straková PpD.

PS: Na fb mě najdete pod Helpík Jamnice, tak se prosím podívejte, sdílejte, děkuji.

Několik informací k případnému výběru vámi darovaných věcí, pokus se pro pomoc rozhodnete:

!!!VÝBĚR BUDE VYPADAT TAKTO!!!

JAK?	Věci dejte do igelitové tašky nebo krabice
KDY?	V týdnu od 15.9. do 19.9.2025
KDE?	Darovanou věc nebo věci dejte, prosím, v igelitce k oranžovým garážovým vratům naproti fary nebo přímo ke dveřím fary.

FINANČNÍ PODPORA – formou pokladničky v kostele sv. Martina a sv. Urbana od 1. srpna do 21. září 2025.

Děkuji předem za vaši vstřícnost a pomoc.

PKF

PROSBA O PROSBY

Vážení farníci,

možná si někteří z vás pamatují na prosincové vydání nedělníčku, toho z roku 2016. Ten rok jsem se vydal na pěší pouť ze Znojma do Říma.

Jubileum neboli Svatý rok je odvozeno z hebrejského **jobel** (beran). V biblickém kontextu se takto označuje zvuk šofaru (beraního rohu). Tím se ohlašoval začátek jubilejního roku, tehdy každý 50. rok.

Co se vlastně v židovské tradici během Hospodinova roku milosti dělo? Vcelku běžné věci, z pohledu Boha. Tedy, odpouštěly se dluhy, vracel se majetek původním vlastníkům, propouštěli se otroci a měla odpočívat země. Jednou za padesát let. Kéž bych něco z toho dokázal alespoň jednou za život a trvale, říkám si někdy. To je hlavní důvod, proč jsem se rozhodl jít i letos.

Chtěl jsem jít sám, dlouho a tvrdohlavě, ale před časem se mně zeptala sestra, zda by mohla jít taky. Kývl jsem, jasně, svatý rok, odpuštění, někdy to ještě vstřebává moje ego, ale nepůjdu sám. Nakonec jsem za to rád a bude to skvělé. Koneckonců mottem probíhajícího jubilejního roku je *Poutníci naděje*, ne poutník.

Tímto bych vás chtěl požádat, jestli máte naději a chcete ji vložit v Boha, jinými slovy, máte-li konkrétní úmysl, který byste nám chtěli na cestu svěřit, nebojte se! Rádi bychom i takovou formou přímluvné modlitby pomohli. Možná jste toho názoru, že přímluvná modlitba za druhé je ta nejméně efektivní forma modlitby. Co když je to ale nejlepší duchovní zbraň, kdy se na pozadí neviditelného světa odehrává duchovní boj, který se, až přijde čas, projeví ve světě viditelném? Někdy je to i to nejlepší a poslední, co můžeme pro druhého udělat, abychom mu pomohli, když už to nelze udělat prakticky.

K pouti mě posledně vedly sobecké důvody, ale na konci mně přišlo, že jdu snad za každého, koho jsem po cestě potkal a kdo ve mně vložil naději svou. A nyní jsme dva!

Zkuste v sobě tuto naději probudit. Úmysly, napsané na lístku v obálce, můžete předat panu faráři nebo mu je vhodit do schránky nebo předat nám osobně, záleží na vás. Vycházíme 28. 9. 2025.

Šimon & Viktorie

CHLÉB, PŘÁTELSTVÍ A CESTA OD ZRNKA

K BOŽÍMU DARU

Pekárna. Místo, kde se rodí vůně a teplo domova. Místo, kde se obyčejné zrnko obilí promění v něco tak základního a posvátného, jako je chléb. Tento zázrak, jenž denně bereme za samozřejmost, se stal středobodem neobyčejného výletu tří přátel, kteří si chtěli připomenout, jaká je vlastně cesta od pole až na stůl.

V Dolním Benešově a jeho okolí je jen málo lidí, kteří neznají trojici, jež pojí hluboké, dlouholeté kamarádství: bývalého majitele pekárny a dlouholetého pekaře pana **Obrusníka**, duchovního správce v Dolním Benešově pana faráře **Kuchaře** a bývalého starostu pana **Štefka**. A právě pan Obrusník, jakožto pekař tělem i duší, přišel s nápadem na výlet, který měl pro jeho kamarády nevšední symboliku.

„Nikdy jste nebyli v mlýně ani velké pekárně, tak pojďme,“ vyzval své kamarády a jejich odpověď byla okamžitě „ano“. Cílem jejich cesty se stal **Mlýn Herber v Opavě-Palhanci** a následně pekárna pana **Knappeho** v Opavě, dlouholetého kamaráda pana Obrusníka.

Zrnko, voda a příběh mlýna.

V Mlýně Herber je přivítal spolumajitel, pan **Aleš Ressler**, který jim s nadšením a odborností vyprávěl o historii mlýna i o složitém procesu výroby mouky. Bylo to pro ně pohlazení po duši a cenná lekce zároveň.

Obzvláště silným momentem byl příběh loňské povodně, která mlýn v září minulého roku těžce zasáhla. Pan Ressler popisoval nejenom ničivou sílu živlu, ale také obrovskou vlnu solidarity a odhodlání, která jim pomohla mlýn opět postavit na nohy.

Proměna v Boží dar.

Z mlýna plného mouky a příběhů se trojice kamarádů přesunula do pekárny pana Knappeho, kde se z mouky a dalších surovin peče chléb a pečivo. Pan **Martin Knappe**, s nímž pana Obrusníka pojí mnohaleté profesní pouto, jim ukázal každý kout své pekárny a vysvětlil tajemství výroby kvalitního chleba a pečiva. Vidět na vlastní oči, jak se z mouky, vody, soli a kvásku stvoří Boží dar, bylo pro všechny neskutečným zážitkem.

Na závěr celého setkání **otec Kuchař udělil pekárně pana Knappeho a jejím zaměstnancům požehnání**. Tento jednoduchý, ale silný akt jen utvrdil, jak je důležité si vážit věcí, které bereme za samozřejmé. Připomněl, že chléb není jen obyčejný pokrm, ale symbol práce, lásky

a Božího požehnání. Stejně jako přátelství, i on potřebuje svůj čas, aby uzrál, vzešel a byl nám pokrmem pro tělo i pohlazením pro duši.

AO+KH



I velká pekárna může ctít ruční řemeslo, říká Martin Knappe



Nitky minulosti aneb stalo se před deseti lety v naší farnosti

ZÁŘÍ 2015 – stručný výňatek z kroniky farnosti

Měsíc září byl v naší farnosti bohatý na různé události. V liturgii jsme 8. září vzpomněli památku Narození Panny Marie a 14. září svátek Povýšení svatého Kříže. Každoročně je u této příležitosti sloužena mše svatá v kapli sv. Kříže. Den 15. září je zasvěcený Panně Marii Bolestné, kdy si připomínáme sedm nejbolestivějších momentů v životě požehnané Panny Marie. 28. září je Den české státnosti, státní svátek, kdy si připomínáme sv. Václava. Den nato je zasvěcen andělům strážným – sv. Michael, Gabriel a Rafael.

V pátek 11. září navštívil naši farnost – kostel sv. Urbana v Zábřehu, P. Peter Krenický, slovenský misionář, s mladými bohoslovci z Ukrajiny, kteří se připravují ke službě řeckokatolických duchovních.

Také po kulturní stránce jsme nebyli v tomto měsíci skoupí. Dne 18. září jsme se mohli zúčastnit v našem farním kostele Svatováclavského hudebního festivalu, kde se nám představil BABORÁK ENSEMBLE s uměleckým vedoucím a známým hornistou Radkem Baborákem. Hudebníci jsou úspěšní sólisté mladé generace. Toto těleso se představilo se skladbami G. F. Handela, W. A. Mozarta, A. Vivaldiho a G. P. Telemanna. Skladby jsou napsány v kombinaci smyčcového kvarteta a lesního rohu. Pro nás, dolnobenešovské občany, bylo také příjemné, že na místě dalšího hornisty seděl náš rodák Mikuláš Koska, který v současnosti hraje ve filharmonii v Brně. Byla to hudba povznášející ducha a byla jistě pohlazením po duši, pohodou a uklidněním v dnešní uspěchané době. Je zvláštní, co dokáží tóny krásné hudby, když si je pustíme k sobě a vnímáme je.

Tradiční Prajzská pouť do Rud u Ratiboře k Panně Marii Pokorné se uskutečnila 19. září. Je vždy velmi zdařilá. Zúčastňují se jí kromě našich farníků také věřící z některých jiných farností hluchínského děkanátu. Tradičně je vypravováno několik autobusů s poutníky. Organizaci této pouti má na starosti MVDr. Jindřich Koska.

Zajímavé chvíle prožily děti ze 4., 5. a 6. třídy, které navštěvují výuku náboženství na červené škole. Ve čtvrtek 24. září s nimi natáčela upoutávku pro anketu o nejoblíbenějšího vyučujícího náboženství ostravská TV NOE. Vše domluvila katechetka Eva Muroňová.

Dne 26. září jsme měli možnost přijít do našeho farního chrámu a společně poděkovat za úrodu zemskou. Přijela také vzácná návštěva farníků z polské Wodki, kde je pochován náš významný rodák P. Cyprián Lellek. V 9:30 hosty přivítal na Městském úřadě starosta Martin Štefek. V 10:15 položili hosté kytici k památníku C. Lelka a žáci naší školy zazpívali píseň, jejímž autorem byl tento kněz. Ve vkusně vyzdobeném chrámu a jeho okolí proběhla v 11 hodin slavnostní děkovná mše svatá, kterou sloužil pozvaný host P. Mgr. Alfréd Volný, ředitel Teologického konviktu v Olomouci a rodák z nedalekých Štěpánkovic. Krmášnice – mladé i starší v hlučínských krojích přinesly knězi obětní dary, chléb a víno – plody práce lidských rukou. Před závěrečným požehnáním proběhlo slavnostní udělení Plakety C. Lelka polskému občanovi Dr. Benedyktu Pospiszylovi z Branice za šíření významu našeho rodáka a RNDr. Peteru Dobešovi za osobní přínos dlouholetého partnerství měst Rájecké Teplice a Dolní Benešov. Předání plakety provedl starosta města. Od 13.00 hodin následoval program na nádvoří fary. Bohaté občerstvení, hudba pana Postulky a tombola zpříjemnily odpoledne všem přítomným, kteří přišli v hojném počtu. Bohužel letos nám počasí nepřálo. Pršelo a pršelo. Rok 2015 byl suchý a všichni na déšť čekali jak na Boží smilování, ovšem zrovna tuto sobotu pršet nemuselo. Účastníci museli sedět pod velkým stanem a samozřejmě nevydrželi se veselit tak dlouho jako jiné roky. Výtěžek akce byl věnován na potřeby farnosti.

Připravila: av



ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ZÁŘÍ

Sbírka na CÍRKEVNÍ ŠKOLY

– odesílá se celá pro potřebu církevních škol naší diecéze
– neděle 14.9.2025

Sbírka na OPRAVY – neděle 21.9.2025

Carlo Acutis a Pier Giorgio Frassati

budou kanonizováni v neděli 7. září 2025

Dva mladí katolíci oblíbení pro svou živou víru a svědectví svatosti, budou prohlášeni za svaté v průběhu slavnostní bohoslužby na Svatopetrském náměstí, která začne v 10 hodin a bude jí předsedat Svatý otec.



Bl. Carlo Acutis, italský teenager, který se věnoval počítačovému programování a zemřel v roce 2006 na rakovinu krve, je známý svou velkou oddaností eucharistii. Narodil se v roce 1991 a je prvním mileniálem, který byl katolickou církví blahořečen. Krátce po svém prvním svatém přijímání v sedmi letech řekl své matce, že jeho životní plán je být vždy spojen s Ježíšem.

Aby toho dosáhl, snažil se denně navštěvovat mši svatou ve farním kostele naproti své základní škole v Miláně. To inspirovalo i jeho vlastní rodiče k návratu a praktikování katolické víry a jeho hinduistickou chůvu ke konverzi a křtu.

Carlo Acutis byl přesvědčen, že důkazy eucharistických zázraků mohou lidem přesvědčivě pomoci uvědomit si, že Ježíš je přítomen při každé mši svaté. Mnoho jeho spolužáků, přátel a rodinných příslušníků dosvědčilo, že je přivedl blíže k Bohu.

Acutis byl velmi otevřený člověk a nestyděl se mluvit se spolužáky a s každým, koho potkal, o věcech, které měl rád, včetně mše a reálné přítomnosti Ježíše v eucharistii. „Lidé, kteří se vystavují slunci, se opalují; lidé, kteří se vystavují eucharistii, se stávají svatými,“ byla jedna z jeho myšlenek.

Zemřel v roce 2006 ve věku 15 let, krátce poté, co mu byla diagnostikována leukémie. Před smrtí řekl své matce: „Všechno své utrpení obětuji Pánu za papeže a za církve, abych nešel do očistce, ale rovnou do nebe.“



Bl. Pier Giorgio Frassati, který zemřel v roce 1925 ve věku 24 let, je i dnes mnohými milován pro své zapálené svědectví o svatosti, která sahá „až do výšin“. Pocházel ze severní Itálie, byl vášnivým horolezcem a dominikánem, a byl známý slou láskou k bližním. V 17 letech vstoupil do Společnosti svatého Vincence z Pauly a věnoval většinu svého volného času péči o chudé, bezdomovce a nemocné, stejně jako o vojáky vracející se z první světové války.

Na fotografii před jeho posledním horolezeckým výstupem napsal „Verso L' alto“, což znamená „k výšinám“. Tato věta se stala mottem pro katolíky, které bl. Pier Giorgio Frassati inspiroval k úsilí o dosažení vrcholu věčného života s Kristem.

Zemřel 4. července 1925 na dětskou obrnu, kterou se pravděpodobně nakazil při službě nemocným. Svatý papež Jan Pavel II, který ho v roce 1990 blahověstil, ho nazval „mužem osmi blahoslavenství“ a popsal ho jako „zcela ponořeného do Božího tajemství a zcela oddaného neustálé službě bližním“.

BLAHOPŘÁNÍ K 70. NAROZENINÁM



70 let

Blahopřejeme Svatému otci
k životnímu jubileu,
které oslaví 14. září.

Hodně zdraví, spokojenosti
a Božího požehnání
do dalších let.

Přejí čtenáři Nedělníčku

HERBÁŘ NEDĚLNÍČKU

LOPUCH VĚTŠÍ

Lappa major

***Jak jsi krásná, přítelkyně moje,
oči tvé jsou holubice pod závojem.
Kvítečko se ukazuje po zemi,
čas prozpěvování přišel.***



Pro svou nápadnou podobu má množství názvů, říká se mu lopucha, babí kořen, hořký lupen, bodlák, čumbrk, lapáčky, chytavky i žebrácké knoflíky. Robustní dvouletá až víceletá 60 až 150 centimetrů vysoká bylina s rýhovanou, řídce chlupatou rozvětvenou lodyhou roste vzpřímeně až rozkladitě. Zubaté vejčité listy mají na spodní straně silně vystouplou žilnatinu a svrchu jsou šedavé a plstnaté. Květy se objevují od června do září, plody tvoří kuličky na vrcholu červenofialové. Jsou opatřeny háčky, jimiž se zachycují na srst zvěře, která pak napomáhá k šíření rostliny. Lopuch roste jako plevel na výživných vlhkých půdách prakticky všude. Na zahradě by se uplatnil pouze v přírodní zahradě, kde by vynikl pro svou mohutnou dekorativní podobu.

Sbírá se kořen a suší se nejlépe uměle, teplota nesmí přesahovat 50°C. Rozkládá se do tenké vrstvy na lísky, na plachtu nebo na síta. Usušený kořen musí být při ohnutí lámavý. Tradičně je používán jako močopudný prostředek, doporučuje se při nechutenství, je součástí čajů při léčbě cukrovky. Zevně ses úspěchem používá při revmatismu, kožních zánětech a vyrážkách, lupénce a na špatně se hojící rány. Prokazatelně má protinádorové účinky. Čerstvá šťáva z kořene se užívá zevně na potírání ekzémů, vředů, akné a ran. Po zaschnutí se smyje nálevem z kořene.

Říkalo se, že kořen utlučený se solí působí proti vzteklině.

V přírodní kosmetice je výluh z kořene v kvalitním oleji významným prostředkem proti lupům a při nadměrné tvorbě suchého hustého mazu na pokožce hlavy.

Lopuchový nálev pro vnitřní použití:

-1 lžička sušeného nebo čerstvého lopuchu většího, šálek vody

Čerstvý kořen nastrouháme, suchý rozdrtíme, vložíme do vody, přivedeme k varu a povaříme asi 10 minut.



Odvar na vlasy:

-1 lžička sušeného nebo čerstvého lopuchu většího, 300 ml vody, pro suché vlasy 1 lžíce olivového nebo slunečnicového oleje

Čerstvý kořen lopuchu omyjeme, nastrouháme, suchý rozdrtíme, vložíme do vody a povaříme asi 10 minut. Odvar přecedíme, horký smícháme s olejem a uložíme v chladu. Před použitím ohřejeme vložením nádoby do horké vody, roztřepeme a vlažný roztok vtíráme do pokožky hlavy.

Odstraňuje lupy, svědění, upevňuje kořínky vlasů a brání jejich vypadávání.

Výluh na vlasy:

Dvě lžíce sušeného nebo čerstvého kořene zalijeme čtvrt litrem vřelé vody a necháme přes noc odstát.



Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát deset zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohrálová

SVĚTEC MĚSÍCE

sv. Rozálie

Připomínka:	4. září
Postavení:	panna, poustevnice
Úmrtí:	dvanácté století
Patron	Sicílie, zvláště Palermo, dále Neapole a Nice; vzývána jako ochránkyně před morem i dalšími epidemiemi, též před zemětřesením
Atributy:	lebka, jeskyně, věnec bílých růží

ŽIVOTOPIS

Narodila se kolem roku 1100 na Sicílii v Itálii jako dcera hraběte Sinibalda na Quisquině a Rosis, strýce krále Viléma I. S královským dvorem byla údajně spřízněna i přes matku. Rozálie je představována jako dvorní dáma královny Markéty, manželky Viléma II. Část mládí proto strávila na královském dvoře. Vypráví se, že vynikala krásou i ctnostmi a tajně se zaslíbila Kristu, pro kterého se rozhodla žít v čistotě, odříkání a někde v samotě. Plány dítěte nebyly totožné s hraběcím otcem, který pro ni vyhlédl ženicha. Ke svatbě však nedošlo. Rozálie zavčas opustila dům, v němž žila. - Její život je však zamlžen mnoha legendárními vyprávěními, z nichž italský historik Ottavio Gaetani se pokusil zpracovat autentický životopis. Údaje o jejím vstupu do kláštera sv. Basila a do augustiánského řádu nejsou zaručené stejně jako útěk před ženichem. V klášteře basilianek byl však objeven údajně od ní popsaný křížek. Může být, že sem přišla ode dvora učinit slib čistoty, ale nebylo jí dopřáno kvůli otcovým plánům zůstat trvale. Má se za spolehlivé, že z nějakých důvodů tajně odešla hledat místo k poustevnickému životu.

V případě legendy o snoubenci má jít o oblast Quisquina. Vystřídala i další místa v okolí hory Pellegrino, až se na pokyn anděla usadila na Monte Pellegrino. Zde je její pobyt již doložen. Jedná se o horu porostlou stromy, keři a kaktusy, vzdálenou asi 13 km od Palermo. Zde v jeskyni, údajně obrácené na sever k moři, prožívala asketický a mystický život poustevnice. Ten je opředen legendami, které se promítají do různých vyobrazení. Např. na starém řeckém obraze Rozálie se skloněnou hlavou přijímá na kolenou požehnání Božského Dítěte z náručí Panny Marie a po stranách jsou dva andělé, jeden s poutnickou holí a druhý s knihou a růžencem.

Před Rozáliinou smrtí, údajně na pokyn ve zvláštním vidění, jí mnich Cyril donesl Eucharistii. Zemřela asi kolem roku 1166 na Monte Pellegrino u Palermo, kde byl v roce 1624 objeven její hrob.

V první polovině toho roku vypukla v Palermu morová epidemie a na její zastavení začali věřící vzývat sv. Rozálii. V té době se podařilo v jeskyni na Monte Pellegrino objevit pod kamennou deskou ostatky ženy, které byly uznány za pravé, patřící sv. Rozálii. U nich byl i kříž a nápis označující totožnost.



*Perokresba je z knihy „Leben der Heiligen Gottes“,
vydaná v roce 1880*

až 1458 ozdobená portálem, v r. 1781 - 1801 dostala kupoli a byly přistavěny postranní apsidy, dvojitá arkáda byla spojena se zvonicí. V kapli sv. Rozálie se nacházejí její ostatky ve stříbrné rakvi z r. 1631.

(Zdroj: www.catholica.cz)

K vyzdvižení a přenesení ostatků světkice údajně došlo 15. července a zároveň ustal i mor. Proto byl v minulosti tento den také slaven jako její svátek. V roce 1625 byla biskupem Palerma jmenovaná lékařská komise, která potvrdila pravděpodobnou autentičnost ostatků.

Jméno Rozálie z Palerma zapsal do římského martyrologia roku 1630 papež Urban VIII. Další doložení původu sv. Rozálie našli zedníci při restauraci kostela odkrytím nápisu, uvádějícího, že sv. Rozálie byla dcerou knížete Sinibalda, strýce Viléma I. z XII. století.

Sicílie byla v r. 1743 opět sužována morem, a i tehdy se občané Palerma obrátili s prosbami k sv. Rozálii a epidemie se městu vyhnula.

Katedrála sv. Rosalie byla prý jako původní chrám postavena již v roce 1185 za Viléma II. a pak vícekrát přestavěna. Mezi léty 1426

Připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Třicet milionů



„Tenhle pavilon,“ ředitelka domova důchodců ukázala na krásný pavilon naproti ohybu řeky, nové křídlo domova důchodců, propojené se starým, „tenhle pavilon má zajímavý osud.“

Poznamenal jsem, že je krásné, když se staví takové pohodlné stavby – a na tak hezkých místech – pro staré lidi.

Ředitelka domova důchodců se usmála.

„Jeto krásné...a příběh, který zná u nás jenom pár lidí, je také tak zvláštní, byla by škoda, kdyby se rozplynul. Nechtěl byste ho

napsat?“

„Proč ne,“ pokývl jsem. „Vždycky je mi líto příběhů, které se rozplynou, které zmizí...“

V našem domově bydlel jeden milý pán. Nechápala jsem, že tak milý člověk se nikdy neoženil a nemá rodinu, u které by mohl trávit svůj život a která by její život svou harmonickou povahou rozsvěcel. Ale stalo se. A tak žil v našem domově důchodců, většinou si četl a většinou se usmíval. Jsou takové chodící úsměvy...Jedinou neřest, kterou jsem u něj pozorovala, bylo sázení. Každý týden vyplňoval nějaký tiket, každý týden kupoval los.

‘Už jsem prosázel tolik, přece s tím nepřestanu, říkával. ‘Starý maestro se nebude učit novou písničku...’

Když vám řeknu, že vyhrál, možná usoudíte, že se kvantita jeho sázek – a sázel přes šedesát let – proměnila ve kvalitu – vyhrál pořádně. Třicet milionu.

Nikomu nic neřekl, jenom mně, potřeboval, abych zařídila převzetí peněz, jela jsem s ním do města a dala mu slib, že o jeho výhře pomlčím.

Ve svých devadesáti letech byl sice velmi bystrý, jen ruka se mu při psaní trásla, a tak mě požádal, jestli bych mu nevyřídila několik dopisů. Proto vím, co svým příbuzným psal.

Měl neteř a dva synovce.

Všem napsal, ať k němu přijedou, na jeho svátek...Měl svátek tři týdny po tom, co se dověděl, že vyhrál.

‘Dám každému deset milionu, řekl mi. ‘Já už nic nepotřebuju a zůstane to v rodině.’

Jenom že na jeho svátek nikdo nepřišel.

Synovci a neteř nepřijeli navštívit starého pána, pokud vím nikdy, já jsem je aspoň v domově nikdy neviděla...

Starý pán mě požádal, abych napsala jeho příbuzným nové dopisy, zval je na své narozeniny, měl je dva měsíce po svátku.

‘Každému dám pět milionu,’ slevoval, zřejmě mu velmi vadilo, že mu nikdo z nich ani neodepsal.

Dopisy jsem odeslala a příbuzní...

Nepřijeli.

Pozval je ještě jednou, do třetice, psala jsem mu dopisy a zvala synovce i neteř, aby k němu přijeli na vánoce.

‘Dostanou každý milion,’ řekl mi jejich strýc a pokýval.

Neusmíval se, a nevidět na jeho tváři úsměv bylo podivné, jako na jiných tvářích úsměv vidět.

Nepřijeli...

Ani jeden z nich.

A přece, říkala jsem si, jak by asi každého z nich potěšila halda peněz, jak rychle a jak snadno se mohli stát boháči... Pokud jsem věděla, žádný z nich neměl dost prostředků a jeden synovec byl nezaměstnaný, povídala mi to naše kuchařka, která byla ze stejného města jako stařečkovi příbuzní a která je znala od dětství...

Za pár let starý pán zemřel.

A celý ten obnos odkázal domovu důchodců s přáním, aby za něj vystavěl další pavilon, ten, co je právě před námi na břehu řeky.

Pohádka?

Žijeme ve světě, kde platí zákoník pohádek...

Starý člověk dostane od hloupého Honzy buchtu a Honza získá polovinu království...

Můžeme se posmívat řádu tohoto světa, můžeme pochybovat o tom, že vůbec nějaký řád je, jenom že to je také všechno, co můžeme dělat. Bude platit dál.

Jestli se o výhře příbuzní nakonec dozvěděli?

Dozvěděli. Samozřejmě.

Poslali na nás advokáta, jenomže starý pán byl profesí právník a jeho poslední vůle byla nezpochybnitelná.

Příbuzní si mohli jenom vyčítat, že mu nevěnovali ani jedno – jedno jediné – odpoledne...

Jenomže kdo ví, kolik darů – a nemusí jít o peníze – nemusí jít o majetek – na nás možná čeká...

Čeká na tuto chvíli...

A nás při tom ani nenapadne, abychom se pro ně vypravili.

Ani netušíme, o jaký dar možná dnes – právě dnes – přicházíme.



KAPKA HUMORU



Chlubí se klučina kamarádovi:
„Puzzle se dvaceti díly jsem poskládal už za měsíc.“
„Tomu říkáš dobrý výkon?“
„No jasně, na krabici bylo napsáno dva až šest let.“



Ptají se děti otce:
„Tatí, jaký je rozdíl mezi skromný a lakomý?“
„Jak bych vám to jenom vysvětlil?“....
„No, když si koupím laciný kabát, tak jsem skromný.
Když ho koupím mamince, tak jsem lakomý.“



Farář se ptá Pepíčka:
„Pepíčku, modlíš se před spaním?“
- „Ne, to dělá za mě moje máma.“
- „A co říká?“
- „Chválabohu, že už jde spát!“



Manželka zastihne svého manžela v devět hodin, jak si v klidu popíjí kafe a čte noviny.
"Nemáš být náhodou už hodinu v práci?"
Manžel se rozkrouká kolem sebe a pak vykřikne: "Do háje! Já tam nejsem?"



Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Milé děti, prázdniny jsou za námi, teď už jen (tajenka).

9 Cvičení na doma se nazývá domácí ...

15 Poznej školní předmět:
 $1+1=2$, $16:4=4$, $3-3=0$

Tajenka z minulé doplňovačky zní: „OBRÁZKOVÉ PEXESO“

SKRÝVAČKY – Hudební nástroje

- 1) Nekupuj tu drahou slepici! (housle)
- 2) Nešla bys tam třeba sama?
- 3) Prali se červi o laskonku.
- 4) Umí hrát na tubu, bendžo a flétnu
- 5) Ne abys tu babičku přejel.
- 6) Náš pivovar hany nesnese!
- 7) Naráz voněly všechny květiny.
- 8) Ten Bulhar falešně zpívá!
- 9) Pláčni ho, bojovníka zbabělého!
- 10) Máma řekla-víra hory přenáší!
- 11) Uviděl moskyta, raději zalezl.
- 12) Chlapi – kola není zdravá!



HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ



HLEDEJ 10 ROZDÍLŮ



Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na září 2025

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.9.	18.00	Za Helenu Herudkovou, dva manžely, rodiče, dva syny a snachu	
Út	9.9.		NEBUDE MŠE SVATÁ	
St	10.9.	18.00	Za + rodiče Annu a Josefa Faikovy, manžela, bratra a švagrové	
Čt	11.9.	18.00	Za + manžele Hoheiselovy, rodiče z obou stran a živou rodinu	
Pá	12.9.	Záb 18.00	Za manžela, za nemocné osoby a dar zdraví pro celou rodinu	
So	13.9.	7.00		
Ne	14.9.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	14.9.	Záb 8.30	Za + Petra Bábíka – měsíční	
Ne	14.9.	10.00	BOHOSLUŽBA SLOVA se sv. přijímáním	
Po	15.9.	18.00	Za Marii a Alfonse Švančarovy a rodiče z obou stran	
Út	16.9.	7.00	Za živé a + farníky	
St	17.9.	18.00	Za + Romana Kichnera – výroční	
Čt	18.9.	18.00	Za Eriku Zdechovanovou (5.výr.+), manžela Jiřího, za rodiče ...	
Pá	19.9.	Záb 18.00	Za Janu Schmuckovou, dva manžely, zetě, rodiče Očkovy a ž.r.	
Pá	19.9.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
So	20.9.	Záb 11.00	Svatba:	
So	20.9.	ČK 17.00	Za + Bedřicha Ranoše, manželku, sestru, tři bratry s prosbou ...	
Ne	21.9.	7.00	Za + Marii a Josefa Kokešovy a rodiče z obou stran	
Ne	21.9.	Záb 8.30	Za Stanislava Sněhotu, živou rodinu a duše v očisti	
Ne	21.9.	10.00	Za + Alfréda Hrušku a rodiče z obou stran	
Po	22.9.	18.00	Za Uršulu Novákovou, manžela, rodiče z obou stran s prosbou ...	
Út	23.9.	7.00	Za živé a + farníky	
St	24.9.	18.00	Za Lea Buhlu a manželku Magdalénu, dvoje rodiče, syna a sestru	
Čt	25.9.	18.00	Za + Karla Sabaše – měsíční	
Pá	26.9.	Záb 18.00	Za rodiče Seidlerovy, + manžela a živou rodinu	
So	27.9.	7.00		
Ne	28.9.	7.00		
Ne	28.9.	Záb 8.30	Za Leoše Poštulku (nedož.100 let), za manželku, dvoje rodiče ...	
Ne	28.9.	10.00	Poděkování Pánu Bohu za 60 let manželství a zdraví pro živou r.	
Po	29.9.	18.00	Za nemocné osoby	
Út	30.9.	7.00	Za + otce Bruna Tvrdého	
St	1.10.	18.00	Za Olgu Mrkvovou (ned.100 let), manžela, dceru Brigitu, ...	
Čt	2.10.	18.00	Za Martu Bittovou, dva manžely a syna Aloise, za rodiče ...	
Pá	3.10.	7.00	Za živé a + farníky	
Pá	3.10.	Záb 18.00	Za přijaté milosti u příl.dožití 85 let, dvoje rodiče, živou a + rod.	
So	4.10.	7.00	Za + Karla Černého	
Ne	5.10.	7.00	Za Jana Michalíka, manželku, syna, dvoje rodiče a duše v očisti	
Ne	5.10.	Záb 8.30	Za Güntera Vitáska, sestru, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	5.10.	10.00	Za Hedviku Malcharkovou, manžela, dva syny, dvoje rodiče ...	

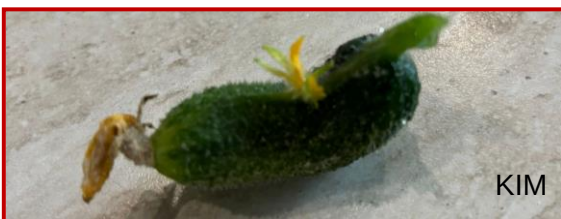
Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.



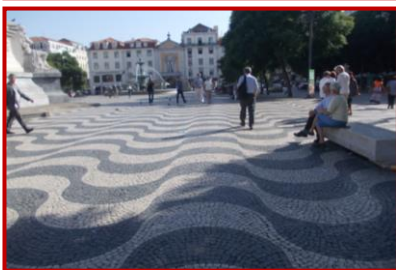
VAŠE LETNÍ A PRÁZDNINOVÉ FOTO



„Svatý Michaeli, archanděli...
(dřevěný kostel sv. Michaela v Maršíkově u Velkých Losin z roku 1609,
který je nejstarší roubenou stavbou na severní Moravě).“ KIM



„Ta naše okurka, to je teda pěkné kvítko.“
====
Květiny jsou jako přátelé, vnesou do naše-
ho světa barevnost. Olomouc. JFV



Náměstí v Lisabonu — „Kdo by to byl řekl?“
* „Že by zvlněná dlažba?“ MaO



Tři chlapi na cestách.

Každoroční výlet na motorkách na Balkán. Letošní cíl-Rumunsko.

Potkali jsme i několik takových obyvatel. PeO



„I takhle může vypadat kroupenka v Chorvatsku. I když jsem byl v Primoštenu už několikrát, vždycky se jdeme podívat do kostela na kopci, ten výhled stojí za to.“ ŠtSu



„Při brigádě na letišti letí i čas, nejen letadla.“ JaHu



**Ať „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**



Vydavatel:

Připravuje

„Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>

Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917